

det ærede Medlem ogsaa fremdrog. Det ærede Medlem var meget foråret over disse to Piger, men da dette Forhold fremkom for Direktoratet, bleve de ogsaa øjeblikkelig sendte tilbage til Arsuik, det grønlandske Sted, hvor de havde hjemme. Assistenten har haft Ret i, at Grønlænderne fra den nærmeste Bopæl, Arsuik, for ofte have følt sig fristede til at besøge Ivgitut og have haft for megen Forbindelse med de af Selskabets Funktionærer og Arbejdere, som bo der. Det var der strenge Regler imod. De maatte komme der og forhandle deres Varer, sælge Fisk, Rensdyrkød o. s. v., men ikke opholde sig der. Saadanne Forhold kender man blandt andet særlig fra Indianere, der bo i Nærheden af Byer. Disse Naturmennesker ere fristede til at drive omkring i disse Byer, og en lignende Fristelse kan ogsaa vise sig hos Folk her i Retning af at søge til Storstæderne. Assistenten har, som sagt, Ret i, at forskellige af Grønlænderne have gaaet og drevet dernede baade 3 og 4 Dage, de have følt sig tiltalte af Forholdene og ikke have villet vende tilbage til deres egne Boplads. Forbudet herimod har man nu bestemt indskærpet, og der er taget saadanne Foranstaltninger derimod, at det næppe vil kunne ske mere. Assistenten har ogsaa nogen Ret i, at man saa for meget gennem Fingre med, at de gik og spadserede dernede.

I øvrigt vil jeg sige, at Assistenten sendte mange Indberetninger, dels om dette Forhold, dels om forskellige andre Forhold, der laa langt udenfor det, hvormed han havde at bestille, f. Eks. om, at en af dette private Selskabs Funktionærer var ganske fordrunken. Han bemærker om denne Funktionær: „Naar man nu af den nyere Lægevidenskab ved, hvilken svækkende og degenererende Indflydelse, saavel aandelig som legemlig, Alkohol har paa Afkommet, bliver den begaaede Uforsvarlighed saa meget større, som Mandens Drikfældighed efter al Sandsynlighed vil straffes paa hans Børn.“ Jeg nævner dette, fordi det viser, at virksom var Assistenten, men han tog sig ogsaa af forskellige Forhold, som ikke direkte hørte under ham.

Saa søgte Assistenten, det ærede Medlems Protegé, sin Afsked, den har han faaet, man har ikke i Direktoratet troet at burde holde stærkt paa ham eller søgt at overtale ham til at ombestemme sig, saa at han kunde blive i Tjenesten. Altsaa paa sin Afskedsbegæring har han faaet ja. Noget af det sidste, vi hørte fra ham, medens han sad i Embedet, og før han

havde faaet bekræftende Svar paa Afskedsbegæringen, var en Skrivelse til Direktoratet, hvorefter han agtede at faa indledet kriminel Tiltale mod Direktoratet, navnlig for Overtrædelse af Straffelovens §§ 107, 124 og 141 ved at nægte ham Tilsendelse af en Revolver med skarpe Patroner. Han maatte nemlig formene, at Direktoratet „ved denne aldeles retsstridige Indgriben i mine private Forhold ikke alene har nedsat mig i mine Medborgeres Agtelse, men ogsaa har skadet min Kredit“. Endvidere lod han Direktoratet vide, at det havde gjort sig skyldig i Myndighedsmisbrug og uhjemlet Indgriben ved at afgøre administrativt Sagen med Kryolitselskabets Kaptajn, der paa forskellig Vis havde udskældt ham og været tvær overfor ham. Angaaende dette sidste skal jeg nævne, at for det første har Direktoratet været fuldstændig berettiget til administrativt at afgøre denne Sag, det er ganske i Overensstemmelse med Reglementet, og dernæst har Direktoratet administrativt endog idømt vedkommende Skibskaptajn en efter min Mening betydelig Straf. Direktoratet skulde altsaa kriminelt tiltales for ikke at have foranlediget kriminel Tiltale mod Skibskaptajnen. Og saa havde Assistenten endda selv indgaaet Forlig med Kaptajnen. Jeg har hos mig et Forlig, hvor Kaptajnen indrømmer, at han har anvendt Injurier overfor ham, til Gengæld indrømmer saa vedkommende Assistent, at han som Følge af nævnte Erklæring indvilger i ingen Sinds at ville foranledige kriminel Tiltale mod Skibskaptajnen i Anledning af den Sag.

Det ærede Medlem har spurgt, hvad jeg agter at gøre for, at denne Mand kan faa Oprensning for den Tort, han har lidt. Naar det ærede Medlem siger, at han er jaget bort fra sin Stilling, er det en meget fri Oversættelse af, at vi ikke have følt os opfordrede til stærkt at anmode ham om at blive, efter at han havde indgivet sin Afskedsbegæring. I øvrigt har vedkommende til mig rettet en Klage paa tre Punkter over Direktoratet. Det maatte altsaa være ved at opfylde disse Klager og Ønsker helt eller delvis, at han skulde faa Oprensning. Først har Direktoratet uhjemlet grebet ind i Sagen mellem ham og Skibskaptajnen i Stedet for at lade Skibskaptajnen komme under kriminel Tiltale. Jeg kan ikke tjene Klageren i at træffe en anden Afgørelse her, end der er truffet, han er selv indgaaet paa Forlig i Sagen, og Direktoratet har kun handlet efter Reglementet. Dernæst beklager han sig over, at Direktoratet